

42 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ

Η ΜΝΗΜΗ ΜΕΝΕΙ ΖΩΝΤΑΝΗ

ΟΤΑΝ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ!

Αγαπητέ Μαθητή, Μαθήτριά

Σε λίγες μέρες θα γιορτάσουμε την επέτειο του Πολυτεχνείου.

Θα γιορτάσουμε τη μέρα που οι φοιτητές, ο λαός ξεσηκώθηκαν ενάντια στη Χούντα των συνταγματαρχών.

Τι ήταν όμως η Χούντα;

Την 21η Απριλίου του 1967 αξιωματικοί του Στρατού κατέλαβαν την κυβέρνηση με τη βία, με τα όπλα. Φυλάκισαν, εξόρισαν χιλιάδες αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης. Απαγόρευσαν

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΜΑΘΗΤΡΙΕΣ ΜΑΣ

Συντάχθηκε απο τον/την Α.Σ.Ε.-ΠΑΜΕ
Πέμπτη, 12 Νοέμβριος 2015 19:57

με νόμο τα Συνδικάτα των Εργαζομένων και τις Απεργίες, κυνήγησαν και βασάνισαν όσους πάλευαν για τα δικαιώματα των εργαζομένων, της νεολαίας, των μαθητών. Επέβαλαν καθεστώς τρομοκρατίας και διώξεων.

Ποιος στήριξε το πραξικόπημα της Χούντας;

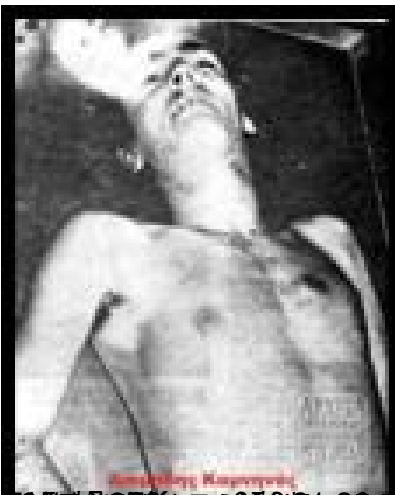
Το πραξικόπημα δεν ήταν έργο κάποιων "τρελών". Οι Χουντικοί είχαν "πλάτες", δεν ήρθαν από μόνοι τους.

Τούς στήριξαν οι μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι, αυτοί που και σήμερα ξεζουμίζουν τους εργαζόμενους, τους γονείς σου για ένα κομμάτι ψωμί. Ήθελαν να επιβάλλουν "σιγή νεκροταφείου", ώστε να πάψει να αγωνίζεται ο λαός ενάντια στην εκμετάλλευση.

Τούς στήριξαν οι ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ. Γι' αυτό οι φοιτητές στην είσοδο του Πολυτεχνείου έγραψαν με μεγάλα γράμματα "ΕΞΩ ΟΙ ΗΠΑ-ΕΞΩ ΤΟ ΝΑΤΟ". ÂÂÂÂ Τα συνθήματα είναι και σήμερα επίκαιρα όσο ποτέ. Δες μόνο τι συμβαίνει σήμερα με τους πρόσφυγες. Οι ίδιοι που στήριξαν τότε τη Χούντα, σήμερα βομβαρδίζουν τη Συρία, τη Λιβύη, σκορπάνε το θάνατο και τη δυστυχία για τα κέρδη, ξεσπιτώνουν και πνίγουν στο Αιγαίο μικρά παιδιά.

Κι όμως και σήμερα υπάρχουν κάποιοι που στηρίζουν τη Χούντα. Είναι οι χρυσαυγίτες, οι φασίστες. Λένε χωρίς ντροπή ψέματα, όπως: "δεν υπήρχαν νεκροί στο Πολυτεχνείο" ή ότι "Με τη Χούντα ο λαός πέραγε καλά". Η αλήθεια είναι άλλη: Έξω από το Πολυτεχνείο, οι Χουντικοί δεν δίστασαν να δολοφονήσουν ακόμα και μαθητές!

Νεκροί μαθητές στο Πολυτεχνείο:

ΤΟ ΚΕΡΔΟΣ

Ως τότε δε γνωρίζαμε ο ένας τον άλλον
και μέν' στο σπίτι μας σούρη.
Ως εσείνη τη μέρα του Νοέμβρη,
δεν ξέραμε ποιος κάθεται στο δαυλινό
διαμέρισμα.
Και ξαφνικά,
συναντηθήκαμε στο ασανσέρ με το συνταξιούχο
του τρίτου,
συναντηθήκαμε στην είσοδο με τη νοσοκομειά
του πρώτου,
συναντηθήκαμε στην πόρτα με έναν εργάτη,
με έναν πρώην υποαρχό,
συναντηθήκαμε στο δρόμο με τους σπέναντι
και κατεβήκαμε την Πατησίων.
Και ξαφνικά χαμογελάσαμε ο ένας στον άλλον,
και σπλώσαμε τις αντιένες μας στα ίδια κόμματα:
1050 γυλιόσκαλα.
«Ρεπορτάζ για έναν (εστί Νοέμβρης)
(Δημήτρης Ροβανάς-Ρέντης)»